

<http://www.arianaafghanistan.com>

۲۰۱۶/۰۱/۲۲

جلیل غنی

نگاهی بر وقایع مهم هفته در افغانستان

در هفته که گذشت افغانستان شاهد حوادث و وقایع مهم سیاسی و خشونت های دشمنان این کشور بود. این هفته افغانستان هم صحنه مذاکرات و فعالیت های سیاسی برای تامین صلح و مذاکره با طالبان بود و هم میدان خونریزی های دیگری با حمله دیگر انتحاری و این بار علیه خبر نگاران و دست اندر کاران امور نشراتی بود که با نظر مختصری به بررسی این وقایع مهم داخلی و همچنین حمله انتحاری دیگری بر یونیورسیتی پا چا خان در چهار سده پیشاور می پردازیم.

مذاکرات چهار جانبه:

دو شنبه گذشته هجدهم جنوری دور دوم مذاکرات چهار جانبه بین افغانستان، پاکستان، ایالات متحده امریکا و چین در کابل دایر شد. هدف این مذاکرات توافق روی نقشه راه مذاکره با طالبان و یا مسیری است که منجر به مذاکره با طالبان و طرز العمل این مذاکرات باید تعقیب شود. انتظار می رفت که درین دور مذاکرات این توافق حاصل شود چنانچه در هفته ماقبل آن گفته شده بود که برای توافق روی این نقشه راه در کابل، مذاکره میشود و اظهار خوشبینی شده بود که چنین موافقه ای حاصل خواهد شد که نشد ولی در ختم این مذاکرات مقامات حکومت کابل از نتیجه آن ابراز خوشبینی کردند بدون اینکه جزئیاتی ارائه داشته باشند.

درین مذاکرات و در مذاکرات آینده ایالات متحده و چین نیز اشتراک دارند که به حیث تضمین کنندگان عملی شدن موافقات خواهند بود ولی اگر و مگر ها و سوالات زیادی است که قبل از آغاز عملی مذاکرات با طالبان باید حل گردد. اول مذاکرات با کدام گروه از طالبان که هم اکنون حد اقل به سه و یا چهار گروه تقسیم شده اند، گروه تحت رهبری ملا اختر محمد منصور، گروه ملا غلام رسول، گروه منشعب دیگر شامل سید اکبر آغا و ملا معتصم و شاید هم دسته های دیگر و آنانی که به گروه داعش پیوسته اند. البته شکی نیست که اگر مذاکراتی هم با طالبان شکل بگیرد با گروهی خواهد بود که پاکستان آنرا انتخاب میکند ولی مخالفین دیگر، بیرون از حلقه عملیه سیاسی خواهند ماند و باز هم تعدادی مورد حمایت و پشتیبانی مالی و تربیوی حکومت ها و اشخاصی قرار خواهند گرفت که از سالیان دراز این ها جیره خوار آنها بوده اند ورنه این جنگ طولانی تباه کن

با پول عُشر و خیرات با این اسلحه عصری و وافر که این گروه ها دارند پیش برده نمی شد. دور دیگر این مذاکرات قرار است در ششم فیروزی در اسلام آباد دایر گردد.

سوال دیگری که مطرح می گردد این است که باز هم افغانستان در میدان سیاست بازنده نباشد. زیرا وقتی به گذشته و سابقه مناسبات نزدیک پاکستان با ایالات متحده و چین می نگریم و از جانب دیگر پشتیبانی والد بلا منازعه پاکستان یعنی برتانیه را از پاکستان شاهدیم که نقش عمده ای چه بطور علنی و چه در پس پرده، در صحنه سیاست بین المللی و مخصوصاً در رابطه با اوضاع منطقه دارد، احتمال می رود که کفه ترازوی مذاکرات به جانب پاکستان سنگینی نماید. چین هم ملایاردها دالر در پاکستان چه در تمدید شاهراه قراقرم و چه در بندر گوادری سرمایه گذاری کرده است و مناسبات نزدیک و بسیار حسنه با پاکستان دارد. ایالات متحده آمریکا هم پاکستان را به حیث یک قدرت ذروی در بغل دارد. در هراس از هرج و مرج در پاکستان و افتادن تکنالوژی ذروی بدست گروه های تندرو دران کشور سعی دارد حکومت دلخواهش را در اسلام آباد آورده نسازد. ولی از جانب دیگر ایالات متحده در چهارده سال گذشته که طولانی ترین جنگ را در یک کشور دیگر، در افغانستان، بدوش دارد و بیش از دو هزار دختر و پسر جوان را درین جنگ فرسایشی از دست داده و ده ها هزار سرباز دیگر معیوب شده اند و همچنان معاهده همکاری های ستراتیژیک را با افغانستان امضا کرده است کاری نخواهد کرد که به اعتبار بین المللی خود صدمه بزند.

چین نیز با سهم گیری قابل ملاحظه در باز سازی افغانستان و سرمایه گذاری در بخش معادن حسن نیت و روابطش را با این کشور تبارز داده است، این انکشافات امیدواری هایی را خلق می کند که در پایان این تونل تنگ و تاریک و هراسناک، روشنی از دور سو سو می زند و کاری نخواهند کرد که فردا در قضاوت تاریخ شرمسار گردند.

داکتر اشرف غنی که در روز های سه شنبه و چهارشنبه جهت اشتراک در کنفرانس بین المللی اقتصادی در سویس بود با نواز شریف صدراعظم پاکستان و جو بایدن معاون ریاست جمهوری ایالات متحده آمریکا ملاقات و مذاکرات سه جانبه را انجام دادند که نمایانگر علاقه و تصمیم ایالات متحده آمریکا به حل سیاسی معضله افغانستان به اسرع وقت است. همه امیدها به آغاز مذاکرات مستقیم با طالبان و رسیدن به حد اقل یک آتش بس و یا هم توافق قبل از آغاز فصل جدید جنگ در بهار و تابستان آینده است.

حمله انتحاری علیه کارمندان تلویزیون طلوع:

شام چهارشنبه بیست و هفتم جنوری یک حمله انتحاری در ناحیه غرب کابل انجام شد که دران باز هم عده ای بیگانه و این بار آنانی که برای رسانیدن گزارش ها و مطلع ساختن هم وطنان و جهان از وقایع و انکشافات در افغانستان به خون خفته تلاش بی امان میکنند، قربانی این خشونت غیر انسانی هستند. خبر نگاران و دست اندرکاران یک شبکه عمده خبری و تلویزیونی افغانی. این که این شبکه خوب است و یا خراب، با آن موافقم و یا مخالف، گزارش ها و طرز کار آنها می پسندیم و یا به آن انتقاد داریم و اگر و مگر های دیگر، مورد بحث نیست زیرا در شرایط امروز چنین خدمتگاران نشرات، از هر مرجع و دستگاهی که باشند، بزرگترین خدمت را در راه تنویر افکار و معرفی چهره های انسانی خدمتگاران واقعی، و غیر انسانی آدم کشان حرفه ئی را بر ملا

می سازند. بحث و سخن روی عمل غیر انسانی کشتن چند انسان های است که جز خدمت و انجام وظیفه گناه دیگری ندارند.

در این حمله انتحاری در نزدیک بس حامل کارمندان کابورا که جزئی از شبکه خبر رسانی و نشراتی تلویزیون طلوع میباشد، حمله کننده خودش را منفجر ساخت که در اثر آن هفت کارمند مسلکی این شبکه به شمول دو خام هلاک شدند و بیست و شش تن دیگر زخم بر داشتند. گروه طالبان با وقاحت و تبختر جاهلانه، مسئولیت این حمله را ادعا نمود و اخطار داد که این حمله به تلافی از نشرات تلویزیون طلوع در دوران سقوط قندوز و واپس گیری آن ولایت بوده است. گروه طالبان همچنان اخطار داده است که در آینده نیز در صورت نشرات مغایر سلیقه این گروه باز هم مسئولان نشراتی از هر کجائی که باشند هدف حملات قرار خواهند گرفت.

بار دیگر این گروه مخالف تمدن و فرهنگ ستیز که هدفش عقب بردن افغانستان و جامعه مسلمان پاک و بی آلاش افغان به ده قرن قبل است چهره منفور خود را به نمایش گذاشت که خواب است و خیال است و محال. این حمله از طرف حکومت، تمام اقشار و نهاد های افغانی، ملل متحد و جوامع دیگر محکوم گردید.

حمله بر یونیورسیتی پاچا خان در چهار سده پیشاور:

هم زمان با این حمله گروه طالبان پاکستانی هم بر یونیورسیتی پاچا خان در چهار سده پیشاور حمله کردند که در اثر آن بیست و یک نفر کشته و چهل نفر دیگر زخمی شدند. این حمله با کشته شدن چهار مهاجم پایان یافت. پاکستان به حیث گهواره طالبان از سالیان دراز به این سو مرکز تربیه، تجهیز و تمویل طالبان بوده و بار ها از طرف حکومت افغانستان، چه مستقیم و چه غیر مستقیم، متهم به چنین اعمالی گردیده است و هر بار آنرا انکار کرده است با آنکه تمام شواهد و اسناد حمایت پاکستان را به اثبات می رساند.

پاکستان تخرمی را که بر ضد افغانستان کشت کرده بود حالا درو میکند و روزی و یا هفته ای نیست که جوی خون از اعمال وحشیانه و دهشت افگنانه طالبان دران کشور جاری نگردد و بی گناهان پاکستان هم مثل بیگناهان افغانستان کشته نشوند که موجب تآثر و تالم هر انسان دوست و مردم افغانستان است چون این درد جانکاه از دست دادن عزیزان شان را هر روز تجربه می کنند. اما تعجب اینجاست که روز پنجم جنرال عاصم سلیم بجوه آمر ارتباط عامه استخبارات نظامی پاکستان ادعا نمود که مکالمات تلفونی حمله کنندگان بر یونیورسیتی پاچا خان تحت تحقیق قرار دارد و طالبانی که پس از عملیات اردوی پاکستان علیه آنها به عمل آمد به افغانستان رفته اند، از آنجا فعالیت دارند که این موضوع نیز تحت غور است.

این بار اول نیست که پاکستان ادعا می کند که طالبان پاکستانی در افغانستان پناه گاه دارند و می گوید رهبر این گروه ملا فضل الله هم در افغانستان است. سابقه این ادعا بر می گردد به زمان حکومت کرزی که گفته می شد طالبان مخالف حکومت پاکستان را در کنر جا بجا ساخته است. چنانچه در مدت حکومت او در حالیکه بار ها کنر مورد حملات راکت و توپخانه پاکستان قرار می گرفت، آقای کرزی به جز از تقبیح آن حملات کار دیگری نکرد.

پایان